

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 482/2016
26.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, као чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ј. и др, због кривичног дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Д.Ј., адвоката Б.Ђ., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Старој Пазови К бр. 373/15 од 05.10.2015. године и Кв бр.476/15 од 15.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Д.Ј., адвоката Б.Ђ., поднет против правноснажних решења Основног суда у Старој Пазови К бр. 373/15 од 05.10.2015. године и Кв бр.476/15 од 15.12.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Старој Пазови К бр. 373/15 од 05.10.2015. године, у ставу првом, делимичним усвајањем захтева досуђени су Б.Ђ., адвокату у С.П. трошкови кривичног поступка на име награде за одбрану по службеној дужности другоокривљеног Д.Ј. у износу од 120.000,00 динара, у ставу другом преко досуђеног, а за износ од 750,00 динара, захтев за накнаду трошкова одбијен је као неоснован, а у ставу трећем наложено је рачуноводству суда да износ из става првог решења исплати из буџетских средстава у року од 15 дана рачунајући од дана правноснажности решења под претњом извршења адвокату Б.Ђ. из С.П.

Решењем Основног суда у Старој Пазови Кв бр.476/15 од 15.12.2015. године жалба Б.Ђ., адвоката у С.П. постављеној за браниоца окривљеном Д.Ј. поднета 09.10.2015. године против решења о трошковима Основног суда у Старој Пазови К бр. 373/15 од 05.10.2015. године, одбијена је као неоснована.

Против наведених решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног Д.Ј. адвокат Б.Ђ., без навођења

законског разлога, док из образложења произилази да је исти поднет због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане одлуке или да исте укине и предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 487. став 1. ЗКП, па је након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Д.Ј., нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том Законику.

Чланом 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а у ставу 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да, када се захтев за заштиту законитости подноси због повреда тог законика, окривљени може поднети захтев само из разлога таксативно набројаних том одредбом, односно због повреде закона учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом и то у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Како су права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, то бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости може поднети само због повреда Закона наведених у члану 485. став 4. ЗКП, које су учињене на штету окривљеног.

У ставу првом првостепеног решења досуђени су трошкови кривичног поступка браниоцу окривљеног Д.Ј. по службеној дужности, а у ставу 2. истог решења одбијен је као неоснован, преко досуђеног, износ од 750,00 динара захтев за накнаду трошкова браниоцу овог окривљеног по службеној дужности док је другостепеним решењем одбијена као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног Д.Ј. изјављена против првостепеног решења.

Имајући у виду да је бранилац окривљеног Д.Ј. по службеној дужности адвокат Б.Ђ. захтев поднео против наведених решења у своје име и због повреда закона учињених на своју штету, на шта по закону није овлашћен у смислу напред цитираних законских одредби, то, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног по службеној дужности у конкретном случају није овлашћено лице за подношење овог ванредног правног лека.

Врховни касациони суд је из изнетих разлога, захтев браниоца окривљеног Д.Ј. одбацио као недозвољен у смислу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**